

nødvendige Kapital. Man vil maaske spørge, hvor disse Penge skal komme fra. Ja, det ærede Medlem Hr. Fibiger talte jo lige nu om Hanstholm Havn. Jeg ved dog ikke noget mere unyttigt at tale om end Hanstholm Havn, hvis man ikke vil sætte noget Fiskeri i Gang, saaledes at Havnen kan blive brugt. At bygge Havne i det uendelige uden at støtte Fiskeriet, støtte et Arbejde, der kan knytte sig til Havnene og fremkalde en Fiskeindustri, er fuldstændig ved Siden af. Der maa selvfølgelig være Mennesker og Virksomheder, der vil bruge disse Havne. Nu har vi snart Hirtshals Havn færdig, som det ærede Medlem sagde. Det glæder jeg mig over; saa faar vi at se, hvorledes den bliver brugt. Forholdet har for Resten hidtil været det, at Skagens Havn, som vi byggede efter lang Snak om, at vi skulde have en „Vestkysthavn“, er taget i Brug af Svenskerne, som fisker Sild deroppe, medens vore egne Fiskere ikke gør det. Nu vil jeg haabe, at Hirtshals Havn ikke skal blive taget i Brug af Nordmændene, saa at vi heller ikke selv bruger den. Men lad os se, om vi har Baade at lægge ind i den, inden vi gaar videre med at bygge Hanstholm Havn. Da man formentlig fremdeles er parat til at give Bevillinger til denne Havn, vil jeg sige: Vent med det, indtil vi ser, hvorledes det gaar med Fiskeriet, og støt Arbejdet, saaledes at vi kan faa Fiskeriet organiseret og faa nogle af de arbejdsløse beskæftiget. Saa kan vi bruge de Penge, som er tænkt anvendt til Havnen, til Støtte af dette Fiskeri, og saa faar vi nok Raad til senere, naar vi har tjent Penge paa Fiskeriet, ogsaa at bygge Hanstholm Havn.

Imidlertid har der jo været en Tanke fremme om at faa et virkelig stort Havfiskeri sat i Gang. Generalkonsul Yde i Hamborg har rejst den, Forfatteren Harry Søiberg har skrevet mange udmærkede Artikler om den, den er drøftet i Bladene hele det sidste Aars Tid, og der er i de fleste Kredse stærk Stemning for den. Nogle Rigsdagsmænd har ogsaa været hos Landbrugsministeren med Andragende om Statsstøtte til et saadant Foretagende. Det er meddelt i Pressen — udsendt gennem Ritzaus Bureau, tror jeg —, at det høje Ministerium har givet Afslag paa dette Andragende. Der er ganske vist nogle

Venstreblade, der har ment, at det var et Afslag med dobbelt Bund; det var nok et Afslag, men der skulde alligevel være en Mulighed for at komme videre frem med Forslaget. Saaledes har vi, der har indgivet Andragendet, ikke kunnet forstaa Svaret. Men det skulde ikke forbyde mig, om det har dobbelt Bund, for hvad det høje Ministerium foretager sig i Retning af Støtte til Erhvervene, synes i alle Henseender at være noget uldent, noget til at klippe. Ja, man kan ikke se det paa den højtærede Landbrugsminister, men man kunde maaske sige, at hvis man tager Ministeriet som Institution, er det en Institution, der kunde klippes to Gange om Aaret og endda vilde blive ved at være lige lodden, naar Talen er om Støtte til Erhvervene. Der er ikke fremkommet saa meget som en Antydning af, at Ministeriet vil støtte noget som helst Erhverv — det skulde da lige være Landbruget. For saa vidt er det jo i samme Aand, naar den højtærede Stats- og Landbrugsminister har nægtet at stille Penge til Raadighed som Laan til en Virksomhed som den, der var Tale om at sætte i Gang, hvor Staten skulde indskyde 4 Mill. Kr., medens der ad privat Vej skulde rejses andre 4 Millioner, saaledes at man virkelig dér fik en Slags Hjælp til Selvhjælp, hvad det høje Venstreministerium dog ellers anser for den bedste Metode. Ministeriets Svar gik ud paa, at først skulde de private Penge rejses, saa kunde man senere snakke om det andet, der var i alt Fald ikke noget som helst Tilsagn om, at man, selv om de private Penge blev rejst, vilde stille Penge til Raadighed fra Statens Side. Det var altsaa i Realiteten en Afvisning, selv om det naturligvis som sædvanlig var pænt i Formen, som alt hvad der kommer fra den højtærede Statsminister. Men det, vi skulde have i denne Sag, var først og fremmest et bestemt Tilsagn fra Ministeriet om, at Staten vilde stille Midler til Raadighed, naar der ogsaa fra privat Side blev rejst et lignende Beløb. Det har vi ikke faaet, og det forekommer mig, at det er uforvarsomt af Ministeriet at stille sig saa afvisende overfor en Sag som denne, der ikke har noget som helst andet Formaal end at sætte Arbejde i Gang netop paa det Felt, hvor vi allerbedst kunde det her i